

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: Z. K., narozený X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2022, č. j. JMK 31551/2022

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kyjov ze dne 27. 8. 2020, č. j. OSDŽA97308/20/345, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti provedeným záznamům bodu v bodovém hodnocení řidiče, a jeho odvolání bylo zamítnuto.

II. Obsah podání účastníků

2. Podle žalobce žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nereflektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky. K tomu odkázal na různou praxi jednotlivých krajských úřadů a porušení zásady legitimního očekávání.
3. Dále namítl, že jednotlivé podklady nebyly způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení. Oznámení o spáchání přestupku musí být vždy porovnáno s rozhodnutím, kterého se týká. Podle žalobce totiž jednotlivá rozhodnutí – pokutové bloky, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu nesplňují kritéria pro dostatečnou individualizaci skutku. Konkrétně napadl pokutové bloky ze dne 2. 3. 2017, 3. 2. 2015, 16. 1. 2015, 12. 3. 2013, 21. 9. 2012. Uvedené pokutové bloky podle žalobce obsahují vady, které brání tomu, aby byly způsobilým podkladem pro zápis bodů v jeho bodovém hodnocení.
4. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby.

III. Posouzení věci

5. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
6. Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda žalovaný přistoupil přezkoumatelným způsobem k hodnocení odvolacích námitek a zda se vypořádával s jednotlivými odvolacími námitkami. V této souvislosti je vhodné konstatovat, že právní zástupce žalobce se věnuje zastupování osob, které nebyly úspěšné v námitkovém řízení proti záznamu bodů v registru řidičů dlouhodobě a jistě je mu známa dnes již zcela jasná a konstantní judikatura jak zdejšího soudu, tak zejména Nejvyššího správního soudu ve věcech přezkumu záznamu bodů v registru řidičů. Soud z podané žaloby neshledal ani jediný důvod, proč by se měl od této judikatury odchýlit.
7. Způsob, jak hodnotit pokutové bloky prakticky popsal Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, ve kterém uvedl, že: *„Nejvyšší správní soud se v neposlední řadě neztotožňuje s námitkami stěžovatele ohledně nemožnosti záznamu bodů na základě pokutového bloku ze dne 13. 10. 2010. Nejvyšší správní soud k této námitce z obsahu správního spisu zjistil, že podle blokové pokuty ze dne 13. 10. 2010 série AL/2009 č. L 4255984 se stěžovatel dne 13. 10. 2010 dopustil přestupku dle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Pokuta byla uložena ve výši 1.000 Kč za protiprávní jednání, jež bylo kvalifikováno podle § 22 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, ve znění ke dni spáchání protiprávního jednání. Dále jsou na pokutovém bloku uvedeny tyto údaje: Č. Krumlov, 19:20 hod; 1AM 0202 VW Transp.; § 18/4 z.č. 361/2000 Sb.; 50/69/66. Nejvyšší správní soud s ohledem na obsah blokové pokuty ze dne 13. 10. 2010 série AL/2009 č. L 4255984, dospívá k jednoznačnému závěru, že stěžovatel dne 13. 10. 2010 v Českém Krumlově řídil motorové vozidlo zn. VW, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod. Místem spáchání je*

město Český Krumlov, dne 13. 10. 2010 v 19:20 hodin. Vymezení předmětného protiprávního jednání Nejvyššímu správnímu soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km/h, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr Nejvyšší správní soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 69 rychlost naměřenou stěžovateli (tj. 69 km/h) a údaj 66 rychlost naměřenou stěžovateli při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 66 km/h). Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován.

8. Taková specifikace tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se stěžovatel dopustil, a kdy a kde se to stalo. Předmětný pokutový blok proto byl způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů“
9. Dále Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 23. 11. 2015, č. j. 6 As 191/2015-41, uvedl, že „K vadám řízení, spočívajících v podkladech pro rozhodnutí a záznam bodů řidiče, Nejvyšší správní soud připomíná, že je nutné zohledňovat již zmíněnou specifickou povahu blokového řízení, která zakládá nemožnost posuzovat obsah pokutového bloku s rigidní přísností. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39 ze dne 28. srpna 2014 mimo jiné vyplývá, že při zohlednění specifík blokového řízení, je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Podstatné je, aby konkrétní jednání osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku č. j. 4 As 8/2013-27 ze dne 16. května 2013, v němž je mimo jiné uvedeno, že je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postížen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“
10. Soud po seznámení se s obsahem odvolání a s obsahem napadeného rozhodnutí konstatuje, že žalovaný nejprve zrušil rozhodnutím ze dne 30. 11. 2017 v pořadí první rozhodnutí Městského úřadu Kyjov ze dne 10. 8. 2017 pro nepřezkoumatelnost. Posléze žalovaný zrušil rozhodnutím ze dne 15. 6. 2020 i v pořadí druhé rozhodnutí Městského úřadu Kyjov ze dne 8. 3. 2018, a to opět z důvodu nepřezkoumatelnosti. Ve třetím rozhodnutí (ze dne 27. 8. 2020) správní orgán prvního stupně rekapituloval jednotlivá oznámení o uložení pokuty a následně se zabýval každým jednotlivým pokutovým blokem. V odvolání proti tomuto rozhodnutí proti pokutovým blokům ze dne 2. 3. 2017, 3. 2. 2015, 16. 1. 2015, 12. 3. 2013 a 21. 9. 2012 žalobce uvádí ke každému bloku shodnou, zcela paušální a obecnou

argumentaci zpochybňující každou jednotlivou kolonku. Mimo jednotlivých bloků ještě zpochybňoval (narozdíl od žaloby) i rozhodnutí ve věci přestupku č. j. OOP6504/2016/170. Prvo- a druhostupňového rozhodnutí tvoří jeden celek. S ohledem na to, jak zcela paušální argumentaci žalobce v odvolání uplatnil, tak způsob, jakým se s ní žalovaný vyrovnal napadeným rozhodnutím, považuje soud za zcela adekvátní. Žalovaný postup správního orgánu prvního stupně přezkoumal a vyjádřil se obecně ke všem pokutovým blokům a zcela konkrétně i k jednotlivým blokům, které žalobce v průběhu řízení specificky zpochybňoval. Zabýval se i námitkami proti rozhodnutí o přestupku č. j. OOP6504/2016/170 i obecnými námitkami žalobce. Obě rozhodnutí tak ve svém spojení tvoří přezkoumatelný a jasně odůvodněný celek.

11. Napadené rozhodnutí tedy není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů nebo nevypořádání některých odvolacích námitek.
12. Následně se soud zabýval jednotlivými pokutovými bloky.

K pokutovému bloku ze dne 2. 3. 2017, L 0440771

13. Soud předně konstatuje, že nezjistil žádnou ze žalobcem tvrzených vad v takovém rozsahu, aby přistoupil ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.
14. V kolonce č. 5 je sice místo spáchání přestupku označeno pouze jako „Šardice“, nicméně sám žalobce svým podpisem stvrdil pokutový blok a určení místa spáchání přestupku je pouze jedním z možných rozlišovacích znaků, které tvoří popis skutku a které jsou základem pro vytvoření překážky *ne bis in idem*. S ohledem na to, že žalobce netvrdí, že by byl pro shodné jednání stíhán v jiném řízení, a s ohledem na to, že od spáchání přestupku uplynulo v době podání žaloby více než pět let, nepovažuje soud za pravděpodobné opětovné stíhání žalobce za obdobné jednání v téže obci, kde by přesné určení místa bylo jediným možným rozlišovacím znakem přestupku. Za této situace by bylo posouzení pokutového bloku kvůli ne zcela konkrétně určenému místu jako důvodu pro zrušení napadeného rozhodnutí zcela formalistické.
15. Vymezení skutkového jednání, kterým byla naplněna skutková podstat přestupku je vzhledem k požadavkům na pokutový blok zcela dostatečné, když je v něm uvedeno „*při jízdě mot. Vozidlem držel v ruce telefonní přístroj*“.
16. V kolonce č. 6 je právní kvalifikace přestupku uvedena zcela v souladu s požadavky judikatury správních soudů, vč. konkrétního ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. Soud nezpochybňuje horší čitelnost kopie bloku, nicméně ta je přesto dostačující a lze i z kopie bloku, která je založena ve spise, seznat zápis „§ 7/1c a § 125c/1f1 zak. č. 361/2000 Sb.“

K pokutovému bloku ze dne 3. 2. 2015, E 2148946

17. Soud konstatuje, že nezjistil žádnou ze žalobcem tvrzených vad pokutového bloku.
18. V kolonkách č. 1-4 je přesně a čitelně uvedeno jméno žalobce, rodné číslo, adresa trvalého pobytu a číslo občanského a řidičského průkazu.
19. V kolonce č. 5 je popis jednání je jasně čitelný, z něj je patrné datum i hodina a místo spáchání přestupkového jednání, jeho popis i právní kvalifikace a registrační značka vozidla. Vyjádření v pokutovém bloku je s ohledem na typ rozhodnutí zcela akceptovatelné a přijímané i soudní judikaturou. Pouze v případě přesné hodiny není z kopie pokutového bloku zcela zřejmé, v jaké minutě k přestupkovému jednání došlo,

nicméně to soud nepovažuje za podstatné pro jeho způsobilost být podkladem pro zápis bodů v žalobcově bodovém hodnocení, neboť je patrné, že minuty byly v originále uvedeny a lze mít za pravděpodobné i z obtížněji čitelného minutového zápisu, že je na něm uvedeno 14:00, což odpovídá *oznámení o přestupku*, které je součástí správního spisu.

20. V kolonce č. 6 je právní kvalifikace přestupku uvedena ve formě „125c/1k“ zcela v souladu s požadavky judikatury správních soudů, vč. konkrétního ustanovení zákona č. 361/2000 Sb.
21. V kolonce č. 7 se uvádí částka uložené pokuty. Číselné vymezení „~200,-“ odpovídá slovnímu vymezení „dvěsta“.
22. V kolonkách č. 8-9 je místo „Hodonín“ a datum vyplnění bloku, označení osoby, která blok sepsala, a její podpis (jméno policisty je dokonce vyhotoveno razítkem) a datum převzetí bloku s podpisem žalobce.

K pokutovému bloku ze dne 16. 1. 2015, E 2149297

23. V případě tohoto pokutového bloku brojil žalobce proti čitelnosti zápisu v kolonce č. 5. Podle soudu je ale popis jednání je čitelný, stejně jako zpochybňované datum spáchání přestupku „16. 1. 2015“ a místo jeho spáchání „Hovorany u OÚ“ a jsou z něj patrné i další podstatné údaje. Použité zkratky jsou zcela logické a srozumitelné, s ohledem na typ rozhodnutí – pokutový blok, zcela akceptovatelné a přijímané i soudní judikaturou.
24. V kolonce č. 6 je zpochybňována čitelnost právní kvalifikace přestupku, nicméně i v tomto případě má soud za to, že lze zápis o právní kvalifikaci přečíst. V pokutovém bloku je uvedeno „§125c/1f4“, což odpovídá i tomu, že jako deliktní jednání je v kolonce č. 5 uvedeno překročení rychlosti. Právní kvalifikace je uvedena zcela v souladu s požadavky judikatury správních soudů, vč. konkrétního ustanovení zákona č. 361/2000 Sb.

K pokutovému bloku ze dne 12. 3. 2013, C 0169871

25. V kolonkách č. 1-4 je přesně uvedeno jméno žalobce, v kolonce pro rodné číslo/datum narození je uvedeno rodné číslo s obtížně čitelnou koncovkou, nicméně část před lomítkem, představující datum narození je dostatečně čitelná, a i pro identifikaci žalobce dostačující.
26. Stran dokladů, které slouží k identifikaci žalobce, soud sdílí jeho výhrady k čitelnosti. Nicméně z pokutového bloku je patrné nejméně označení řidičského průkazu X, které se shoduje s pokutovými bloky napříč správním spisem. Označení občanského průkazu není příliš čitelné 1?336259?, navíc v jiných pokutových blocích z podobného období byl žalobce ztotožňován jiným způsobem, tudíž soud nemůže ověřit zjištění totožnosti z jiného bloku. Přesto soud považuje ztotožnění prostřednictvím řidičského průkazu, který se stejným číslem prochází správním spisem za dostačující, když navíc je patrné, že byl řidič ztotožněn prostřednictvím dvou dokladů a pouze vinou kopie je číslo druhého dokladu mírně nečitelné.
27. V kolonce č. 5 je zápis opět hůře čitelný, nicméně lze přečíst, že „12.03.2013 v 15.00 hod Ždánice u šroubáren řidič OA RZ X nebyl za jízdy připoután bezp. pásem LP nevlastní, opotřebovaná LZ+PZ pneu, nefunkční LP světlo §6/1a § 5/1a (nečitelná písmena) 361/2000 S. Popis jednání je úplný a dostatečný, použité zkratky jsou zcela logické a srozumitelné, s

ohledem na typ rozhodnutí – pokutový blok, zcela akceptovatelné a přijímané i soudní judikaturou.

28. V kolonce č. 6 je právní kvalifikace přestupku uvedena zcela v souladu s požadavky judikatury správních soudů, konkrétní ustanovení je uvedeno v textu výše zákona č. 361/2000 Sb.
29. V kolonce č. 7 se uvádí částka uložené pokuty a ta je v ní přesně popsána.
30. V kolonkách č. 8-10 je místo a datum vyplnění bloku, označení osoby, která blok sepsala a datum převzetí bloku. Pokutový blok obsahuje i podpis v kolonce podpis obviněného. Uvedené údaje jsou čitelné, vč. obtížněji čitelného místa vystavení „Ždánice“ a data vystavení „12. 03. 2013“.

K pokutovému bloku ze dne 21. 9. 2012, M 3333554

31. V případě tohoto pokutového bloku soud nijak, stejně jako žalovaný, nepochybně, že je na něm uvedeno jako datum 21. 9. 2012. Soud však stejně jako žalovaný, nedospěl k závěru, že by to bylo na překážku platnosti bloku, resp. že by tím byl vyloučen zápis bodů v bodovém hodnocení žalobce. Tato vada musela být žalobci patrná ihned při podpisu bloku, a přesto blok s touto vadou podepsal. Jak již uvedl žalovaný, z bloku je jasně patrné, že rok je uveden předtištěným 200..., je nepochybné, že vyplňující policista měl na místě jednu z nul škrtnout namísto dopsání roku ...12, avšak i při zběžném pohledu se jedná o formální chybu v psaní a osoba pachatele, jednání ani jeho právní kvalifikace nebyla žalobcem zpochybněna.
32. Za této situace v chybě psaní soud spatřuje důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí ani konstatování toho, že by blok M 3333554 byl nezpůsobilým podkladem pro zápis bodů v bodovém hodnocení žalobce.

IV. Shrnutí a náklady řízení

33. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
34. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. listopadu 2022

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.